

Rozważania Biblijne – 16 października 2022

12 PAŹDZIERNIKA 2022

**XXII DZIEŃ PAPIESKI
POD HASŁEM : "BLASK PRAWDY"**

"POLSKA JEST MATKĄ SZCZEGÓLNA. NIEŁATWE SĄ JEJ DZIEJE, ZWŁASZCZA NA PRZESTRZENI OSTATNIICH STULECI. JEST MATKĄ, KTÓRA WIELE PRZECIERPIAŁA I WCIĄŻ NA NOWO CIERPI. DLATEGO TEŻ MA PRAWO DO MIŁOŚCI SZCZEGÓLNEJ".
Jan Paweł II - Przemówienie na Okęciu, 1983 r.

Pierwsze czytanie – z księgi Wyjścia 17, 8-13

Amalekici przybyli, aby walczyć z Izraelitami w Refidim. Mojżesz powiedział wtedy do Jozuego: «Wybierz sobie mężów i wyruszysz z nimi na walkę z Amalekitami. Ja jutro stanę na szczycie góry z laską Boga w ręku». Jozue spełnił polecenie Mojżesza i wyruszył do walki z Amalekitami. Mojżesz, Aaron i Chur wyszli na szczyt góry. Jak długo Mojżesz trzymał ręce podniesione do góry, Izrael miał przewagę. Gdy zaś ręce opuszczał, miał przewagę Amalekita. Gdy ręce Mojżesza zdrętwiały, wzięli kamień i położyli pod niego, i usiadł na nim. Aaron zaś i Chur podparli jego ręce, jeden z tej, a drugi z tamtej strony. W ten sposób aż do zachodu słońca były ręce jego stale wzniesione wysoko. I tak zdołał Jozue pokonać Amalekitów i ich lud ostrzem miecza.

- Amalekici byli ludem żyjącym na pustyni. Biblia wielokrotnie wspomina o nich, opisując osiedlanie się narodu wybranego w ziemi obiecanej.
- Przywódca Amalekitów – Amalekita, był wnukiem Ezawa, bliźniaka Jakuba. Ta rywalizacja między bliźniakami przeniosła się na potomków obu braci.

« Amalekici przybyli, aby walczyć z Izraelitami w Refidim. »

- Już od księgi Wyjścia, Amalekici przedstawiani są jako wrogowie narodu wybranego. Pierwsza bitwa miała miejsce na pustyni, gdy przemierzali ją ci, którzy cudownie uciekli z Egiptu.
  - *« Pamiętaj, co ci uczynił Amalek w drodze, gdyś wyszedł z Egiptu. Zaszedł ci drogę i napadł na wszystkich osłabionych, na twoje tyły, gdyś ty był zmęczony i wyczerpany, on Boga się nie lękał. » (Pwt 25,17-19)*

« Mojżesz powiedział wtedy do Jozuego: «Wybierz sobie mężów i wyruszysz z nimi na walkę z Amalekitami. »

- Teksty biblijne nie podają szczegółów starć między ludem pustynnym a Izraelitami. Wiemy tylko, że Amalekici zaatakowali niespodziewanie tych, którzy byli najsłabsi i pozostawali na tyłach koczującego narodu wybranego. To właśnie wtedy Mojżesz zwrócił się powyższymi słowami do Jozuego.

Opisana w dzisiejszym czytaniu bitwa rozgrywa się pod miejscowością Refidim. Jest ona także doświadczeniem wiary, bo wystawia ją na próbę. Narod wybrany walczy wówczas, by przetrwać, a Bóg jest u jego boku.

Refidim jest miejscem, gdzie naród wybrany doświadczył braku wody, gdzie zwątpił w opiekę Boga.....miejsce, które nazwano Massa i Meriba :

- *« Nie zatwardzajcie serc waszych jak w Meriba, jak na pustyni w dniu Massa, gdzie Mnie wasi przodkowie wystawiali na próbę i doświadczali Mnie, choć dzieło moje widzieli. » (Ps 95,7-8)*

Po ataku Amalekitów, Mojżesz wierzy, że Bóg przyjdzie im z pomocą. Mówi do Jozuego :

« Ja jutro stanę na szczycie góry z laską Boga w ręku ».

- Ta laska nie ma mocy magicznej, ale za jej pomocą ukazują się dzieła Boga. Używając jej, Mojżesz dokonał różnych cudownych rzeczy przed Faraonem i później w czasie ucieczki z Egiptu :
  - Oddzielił wody Morza Czerwonego, by naród wybrany przeszedł suchą stopą.
  - Uderzając w skałę sprawił, że wypłynęła z niej woda.

Każdy z tych gestów był poprzedzony modlitwą Mojżesza, a jego laska stała się symbolem przypominającym, że **to Bóg działa !**

To, że księga Wyjścia nie podaje szczegółów walk i że podkreśla rolę, jaką odegrała laska Mojżesza, wskazuje na to, co najważniejsze : **Bóg towarzyszy narodowi wybranemu, otacza go swą opieką, jest przy nim w czasie próby.**

« Jozue spełnił polecenie Mojżesza i wyruszył do walki z Amalekitami. Mojżesz, Aaron i Chur wyszli na szczyt góry. Jak długo Mojżesz trzymał ręce podniesione do góry, Izrael miał przewagę. Gdy zaś ręce opuszczał, miał przewagę Amalekita. »

- Słowa te są jasne i jednocześnie sugestywne. Mojżesz, Aaron i Chur są na szczycie góry w czasie gdy w dolinie lud walczy z Amalekitami pod dowództwem Jozuego. Jozue walczy z całym swym sił, a Mojżesz modli się z całym swym sił. Gdy wzniesione ręce Mojżesza opadają, Jozue ponosi porażkę.

W ten sposób autor księgi Wyjścia podkreśla, że to Bóg działa i że zaprasza nas do współpracy.

Wzniesione ręce Mojżesza :

- symbolizują modlitwę człowieka
  - skierowane ku niebu, wskazują na to, że Bóg jest Panem narodu wybranego
  - wyrażają zaufanie Bogu i pewność, że go nie opuści
  - chwilami mdleją i opadają : to znak na to, że potrzebujemy wsparcia braci....
- *« Chcę więc, by mężczyźni modlili się na każdym miejscu, podnosząc ręce czyste, bez gniewu i sporu. » (1 Tm 2,8)*

PSAUME 121

*Wznoszę swe oczy ku górom:
Skądże nadejdzie mi pomoc?
Pomoc mi przyjdzie od Pana,
co stworzył niebo i ziemię.*

*On nie pozwoli zachwiać się twej nodze
ani się zdrzemnie Ten, który cię strzeże.
Oto nie zdrzemnie się
ani nie zaśnie*

*Ten, który czuwa nad Izraelem.
Pan cię strzeże,
Pan twoim cieniem
przy twym boku prawym.*

*Za dnia nie porazi cię słońce
ni księżyc wśród nocy.
Pan cię uchroni od zła wszelkiego:
czuwa nad twoim życiem.*

*Pan będzie strzegł
twego wyjścia i przyjścia
teraz i po wszystkie czasy.*

- Psalm 121 należy do piętnastu (120 do 134) tak zwanych « *Psalmów wspinaczki* » czyli tych, które były śpiewane w czasie pielgrzymek do Jerozolimy.

« *Psalm* wspinaczki »

- Nazwa ta nawiązuje do tego, że każda pielgrzymka jest wspinaczką duchową i że ostatni etap pielgrzymki do Jerozolimy prowadzi pod górę.
- Wszystkie te psalmy, porównują historię narodu wybranego do długiej pielgrzymki. Zawierają więc realistyczne opisy zmęczenia pielgrzymów, ich modlitwy, pragnienia doświadczenia końca, umiłowania Świątyni i Jerozolimy... a nade wszystko głębokiej radości przepelniającej serca pielgrzymów.

« *Wznoszę swe oczy ku górom* »

- Pielgrzym zaczynający swój marsz, całym sercem zwraca się już do celu swej pielgrzymki.

« Skądże nadejdzie mi pomoc? Pomoc mi przyjdzie od Pana, co stworzył niebo i ziemię. »

- Pielgrzym dobrze wie, że jego droga nie jest « asfaltowa », że nie raz potknie się czy poslizgnie, że może spotkać dzikie zwierzęta czy grasujących bandytów.
- Jest tu też aluzja do idolatri: bożkowie nie mogą pomóc człowiekowi w przeciwieństwie do Boga Jedyne, który nieustannie czuwa...

« Pan cię strzeże, Pan twoim cieniem przy twym boku prawym. Za dnia nie porazi cię słońce ni księżyc wśród nocy. »

- Pielgrzymi doświadczają upałów w dzień, a w nocy przeszkadza im mocno świecący księżyc.

« Pan będzie strzegł twego wyjścia i przyjścia teraz i po wszystkie czasy. »

- Droga pielgrzymki jest w dwie strony: pieszo idzie się do Jerozolimy i pieszo wraca się do domu.

« On nie pozwoli zachwiać się twój nodze ani się zdrzemnie Ten, który cię strzeże. »

- Bog jest Straznikiem narodu wybranego to znaczy: objawił się mu jako Bog Jedyne, wybrał go i zawarł z nim Przymierze. Odtąd nieustannie towarzyszy mu zawsze i wszędzie.
- W języku hebrajskim zostało użyte w tym zdaniu wyrażenie: « Bog jest po twojej prawicy » w znaczeniu: jest złączony z tobą, jak twoja prawa ręka z resztą ciała.

STRASBOURG

- Polska Misja Katolicka w Strasburgu,
  - ks. Ryszard Górski
- Parafia Notre Dame de Lourdes
- 9, rue du Hohwald 67000 Strasbourg
- tel: 03.88.32.31.60